CÂND VA VENI SFÂRȘITUL LUMII

Autor: Virgil Iordache | 17 septembrie 2024

Numai procesele din lume au sfârșit. Trecerea omului în veșnicie nu este un sfârșit, ci o schimbare de stare a vieții. Sfârșitul lumii este sfârșitul părții lumești a vieții tuturor oamenilor, trecerea totală în veșnicie, nu sfârșitul întregii creații.

Dar sfârșitul lumii nu este fără legătură cu modul cum omul se raportează la creație. Sfârșitul lumii poate veni prin nedragostea față de creația care ne susține, din care ne hrănim și respirăm.

Sfârșitul lumii mai poate veni prin nedragostea de oameni, răul cu intenție. Sfârșitul lumii mai poate veni din lipsa de cunoașterea a consecințelor faptelor noastre, răul fără intenție, direct persoanelor sau prin intermediul creației de care oamenii au nevoie. În fine, sfârșitul lumii mai poate veni și independent de om, din interiorul creației.

Problema nu este sfârșitul lumii, ci starea în care oamenii trec în veșnicie. Dacă oamenii sunt pregătiți, sfârșitul este o bucurie plină de nădejde. Dacă oamenii se autodistrug prin nedragoste față de oameni și creație, sau prin lipsă de cunoaștere a conecințelor faptelor lor în lume, sfârșitul este în stare de spaimă și deznădejde.

Semnele timpului se văd diferit în funcție de cunoașterea asupra lumii și de starea duhovnicească. Ambele e necesar să fie bune pentru a putea vedea semnele corect.

Felul cum se comunică semnele văzute este un semn al stării duhovnicești. La fel ca cele înalte, ele se comunică puținora, iar multora numai indirect, pregătindu-i spre bucuria mântuirii. Când cineva înspăimântă oamenii, cu intenție sau fără intenție, cu siguranță nu a văzut bine. Oamenii care înțeleg semnele timpului nu au nevoie să vorbească între ei, e de ajuns să se privească. În jur, ei vor aduce pace, nădejde și bucurie.

O bucurie care pe mulți din cei din jur îi face să își dorească o lume fără sfârșit, a fericirii cu case pe Tabor, dar despre care ei știu că e numai o pregustare a uneia și mai mari, pregătită pentru oameni în veșnicie.

Cu această bucurie în inimă, asemenea bucuriei împărtășirii, oamenii se pot iubi fără

grijă față de când va veni sfârșitul lumii, doar cu grijă față de ceea ce fac: să fie cât mai multe fapte de folos.

Imagine: Unsplash